

Sygn. akt II CSK 215/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa I. Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko M. K. i A. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 października 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 9 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża pozwanych kosztami zastępstwa procesowego w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwani w skardze kasacyjnej zarzucili wyrokowi Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 lutego 2016 r. naruszenie przepisów art. 118 i 123 k.c. oraz art. 233 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnili:

- oczywistą jej zasadnością ze względu na niewyjaśnienie przez Sąd Apelacyjny wątpliwości w zakresie skutków przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego w kontekście daty wypełnienia weksla i daty złożenia pozwu;

- występowaniem istotnych zagadnień prawnych dotyczących oddziaływania wypełnienia weksla *in blanco* w czasie biegu terminu przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego na to roszczenie i na roszczenie wekslowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Żadna z powołanych przez skarżących przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest spełniona. Kwestie wzajemnej relacji roszczenia wekslowego i roszczenia ze stosunku podstawowego oraz przedawnienia roszczenia wekslowego i przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego, jak też wpływu uzupełnienia weksla *in blanco* przed upływem terminu przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego na możliwość dochodzenia zapłaty na podstawie uzupełnionego weksla była już wielokrotnie przedmiotem wyjaśnień w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2004 r., V CK 228/04, 14 lutego 2008 r., II CSK 522/07, 15 maja 2008 r., I CSK 548/07, 19 listopada 2015 r., IV CSK 788/14, i 6 kwietnia 2017 r., III CZP 117/16). Poglądy wyrażone w zaskarżonym wyroku są zgodne z tymi wyjaśnieniami. Skarżący nie przedstawili wystarczających argumentów przemawiających za potrzebą ponownego zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy we wskazanych przez nich kwestiach. Tym bardziej nie może być mowy o oczywistej zasadności wniesionej przez nich skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

